

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La visita de Pere a les comunitats cristianes

Els viatges del Papa tenen un significat especial i únic. No és la visita d'un cap d'Estat o la d'un líder religiós a una comunitat determinada. Acollir el Sant Pare és acollir a Pere, aquell apòstol que Jesús va posar com a cap dels dotze, com a primera pedra de la seva Església. Per això és un esdeveniment que ha de marcar i de deixar empremta en la vida de les persones i dels pobles.

Els més grans recordem encara la visita que va fer sant Joan Pau II l'any 1982, la primera d'un Papa al nostre país. Recordem l'energia amb la qual ens va parlar als diversos llocs on va estar. El seu missatge encara es pot trobar a les xarxes socials, adreçant-se als joves, als treballadors, als

pelegrins a Montserrat en un dia d'intensa pluja. Els catòlics vam sortir enfortits en la nostra fe i en l'impuls per la nova evangelització, i això és el que s'ha de produir també ara en nosaltres.

Posteriorment, molts més encara tenim gravada la presència del papa Benet XVI l'any 2010 entrant a la basílica de la Sagrada Família, admirant la bellesa i majestuositat d'una obra humana adreçada a Déu, realitzada per un geni de l'arquitectura i de la fe. Aquesta va ser una visita més breu, centrada en la Dedicació del temple, amb unes imatges magnífiques de la celebració que van fer la volta al món. Les paraules del pontífex confirmaren la nostra fe i ens feren més

conscients de les riqueses que tenim al servei de la fe i l'evangelització.

Ara, en aquest any 2026, serà el papa Lleó XIV el que trepitjarà d'aquí a pocs dies la nostra terra, forjada amb la fe de tants cristians al llarg de quasi dos mil anys. Tenim l'oportunitat d'obrir els nostres cors a la seva paraula, a la seva proximitat, i de proclamar també nosaltres: «Beneït el qui ve en nom del Senyor!» (*Salm 118, 26*), perquè és Ell, el Senyor, el qui l'envia.

Les celebracions que presidirà a Barcelona i les visites i reunions que farà entre nosaltres així com les que tindrà a Madrid i a les illes Canàries confirmaran la nostra fe i la comunió en l'Església presidida pel successor de Pere, principi d'unitat entre els catòlics de tot el món. La imatge icònica de la Sagrada Família serà expressió de la catolicitat que viurem aquests dies. El temple expiatori és imatge d'una Església oberta al món, que acull tothom i alça la mirada cap a Déu, cap a la creu del Senyor a través de la qual ens ha redimit i ens ha salvat.

Us convido a disposar els nostres cors per rebre aquell qui ve en nom del Senyor. Tant si podem participar en algun dels actes, com si ho seguim a través de les transmissions que oferiran els mitjans de comunicació, som convidats a preparar-nos espiritualment i amb la nostra pregària, renovant la nostra fe en l'Església i la nostra adhesió a aquell que el Senyor ha escollit per guiar la seva barca, aquesta gran família de la qual formem part.

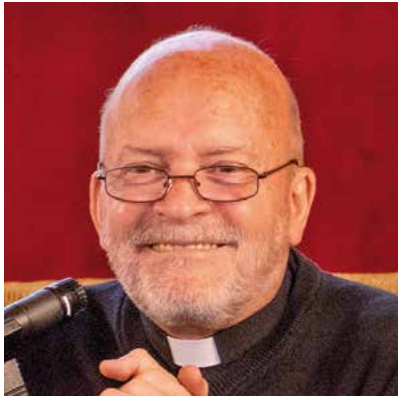

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

Superar la fragilitat

EMILIO LAVANIEGOS

«Els sacerdots em transmeten que necessiten ajuda, suport, ser acompanyats; i també que hi ha dues coses que els fan patir molt: la soledat i les difamacions». El P. Emilio Lavaniegos, operari diocesà, és consultor del Dicasteri per al Clergat; dirigeix la Residència Mn. Sol, d'acompanyament integral per a preveres, a les Alqueries (Castelló). Afirmar que és important «reconèixer la pròpia fragilitat com a punt de partida espiritual, entenent-la com una via per a créixer en empatia i en necessitat de la gràcia». Proposa repensar la santedat no com un objectiu individual, sinó com un camí compartit.

El sacerdot és fràgil per naturalesa?

Totes les persones són fràgils i vulnerables. En el matrimoni, un coneix la vulnerabilitat de l'altre, i per això es respecten, es cuiden, s'ajuden mútuament a superar-la, a treballar-la... Doncs en la vida sacerdotal passa el mateix: tots tenim imperfeccions, aspectes de fragilitat; i és important que ens cuidem, que ens respectem, que ens ajudem a caminar cap a una major santificació acollint aquestes característiques de fragilitat i de pobresa que tots tenim.

Per què l'individualisme religiós és un dels problemes més importants?

Perquè és una mena de praxi que es promou des de la societat de consum, on sembla que tot s'hagi de regir per criteris, gustos i accions individuals. I això és profundament contradictori amb el ministeri de comunió, que és de l'Església i el sacerdot.

Quina és la clau del servei en el misteri sacerdotal?

Tenir desig de santedat, una aspiració, de manera que la santedat no es consideri un bé posseït que no posseeix ningú, sinó una aspiració d'alguna cosa que Déu construeix i promet. Quan constatem les nostres fragilitats es fa particularment urgent mantenir el desig de santificació. És fonamental deixar-se acompanyar pel director espiritual, pel germà sacerdot que t'ajuda en el camí de la confessió sacramental.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

Posar-se en camí

Una tarda de dissabte qualsevol a Barcelona, mentre molts surten de casa per trobar-se amb amics o anar a sopar, un petit grup de dones i alguns joves surten al carrer amb carmanyoles de menjar, entrepanys i una mirada atenta. Són el grup de les Servidores de Sant Josep. No busquen fer res extraordinari. Simplement volen acostar-se als qui viuen al carrer, oferir-los menjar, conversa i una mica d'escalf humà. En gestos així, discrets i senzills, l'Evangeli continua fent-se visible.

Una cosa semblant passa en l'episodi de la Visitació que l'Església celebra al final del mes de maig. Després de rebre l'anunci de l'àngel, Maria podria haver-se quedat a Natxaret, guardant en silenci allò que estava vivint. Però l'Evangeli ens diu que «es posà en camí i se'n anà de pressa a la muntanya» per visitar la seva cosina Elisabet, que esperava un fill i ja era gran.

La fe autèntica té sempre alguna cosa de moviment. Qui ha experimentat la proximitat de Déu no es queda tancat en si mateix. Maria porta Jesús al seu si, i aquesta presència l'empeny a sortir a l'encontre de qui la pot necessitar. No va només a ajudar Elisabet; porta amb ella la mateixa pre-

sència del Senyor. Per això, quan Maria entra a la casa, passa una cosa sorprenent: l'infant salta d'alegria dins el si d'Elisabet i la casa s'omple de joia. Allà on arriba Crist, fins i tot de manera silenciosa i amagada, la vida es desperta i el cor s'eixampla.

Aleshores brolla dels llavis de Maria el Magníficat: «La meua ànima magnífica el Senyor». Maria no es posa ella mateixa al centre. Després de posar-se en camí, de servir i d'acompanyar, reconeix que tot és obra de Déu, que és Ell qui fa meravelles en la història i en la vida dels petits.

La Visitació ens recorda que la fe cristiana es converteix sempre en camí, servei i lloança. També avui, a les nostres parròquies i comunitats, hi ha moltes persones que es posen en camí per acompanyar, consolar o sostenir els altres. Cada gest de caritat, cada visita, cada paraula d'esperança repeteix, d'alguna manera, aquella visita de Maria.

I potser aquesta és la millor manera d'acabar el mes de maig: aprenent de Maria a sortir a l'encontre dels altres i deixant que, enmig de les nostres accions senzilles, continuï resonant el seu cant humil i confiat: el Magníficat, que proclama que Déu continua fent obres grans.

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una danza de amor recíproco

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«Dios no es estático, no está cerrado en sí mismo. Es comunión, relación viva entre el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo, que se abre a la humanidad y al mundo». Así lo afirmaba el Santo Padre en la homilía de la solemnidad de la Santísima Trinidad del año pasado. Y, como señala la teología, a esta realidad se la ha llamado una «danza de amor recíproco».

Al acercarse la fiesta del Corpus, el miércoles 3 de junio, a las seis de la tarde, en el claustro de la Catedral viviremos la antigua celebración anual de «l'ou com balla». En la sencillez de esta manifestación popular se exalta la Eucaristía: la Sagrada Forma queda representada por un huevo que danza sobre el surtidor de una fuente, símbolo del copón.

Del dinamismo de Dios Trinidad, de su danza de amor recíproco, pa-

samos a la danza del amor fraterno a la que nos conduce la Eucaristía. Este año, la Fundación Niño Dios ha sido invitada a pronunciar el pregón inicial de «l'ou com balla». El obispo diocesano, la beata Carmen del Niño Jesús —fundadora de las Franciscanas de los Sagrados Corazones—, el capuchino padre Bernabé, junto con profesionales, sacerdotes, laicos y religiosas, se unen en una danza de caridad armoniosa y comprometida, iniciada hace 134 años, al servicio de la infancia más necesitada.

También el papa Benedicto XVI visitó y bendijo esta obra tan valiosa en favor de las personas con discapacidad.

Que Santa María nos ayude a dar pasos alegres y acompasados en esta danza de amor recíproco.

Lectures de la missa diària i santoral

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[2Pe 1,2-7 / SI 90 / Mc 12,1-12]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic. Sant Ignasi (Iñigo), abat castellà; sant Flor.

2. ■ Dimarts [2Pe 3,12-15a.17-18 / SI 89 / Mc 12,13-17]. Sant Marcel·lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV). Sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs. venerats a Girona. Sant Eugeni I, papa (654-657); sants Potí, Blandina i companys, mrs. a Lió.

3. ■ Dimecres [2Tm 1,1-3.6-12 / SI 122 / Mc 12,18-27]. Sant Carles Lluançà i companys, mrs. a Uganda (1885-887). Sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. ■ Dijous [2Tm 2,8-15 / SI 24 / Mc 12,28b-34]. La Santíssima Trinitat. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev. fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

5. ■ Divendres [2Tm 3,10-17 / SI 118 / Mc 12,35-37]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda. Sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. ■ Dissabte [2Tm 4,1-8 / SI 70 / Mc 12,38-44]. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120). Sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev. fund. Gns. maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe. Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), mr., rector del Seminari de Barcelona.

7. □ † Diumenge del Santíssim Cos i Sang de Crist, solemnitat de Corpus (lit. hores: 2a setm.) [Dt 8,2-3.14b-16a / SI 147 / 1Co 10,16-17 / Jn 6,51-58]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs.

a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

Intencions del Sant Pare per al mes de juny

Preguem perquè l'esport sigui un instrument de pau, trobada i diàleg entre cultures i nacions i perquè promogui valors com el respecte, la solidaritat i la superació personal.

LA SANTÍSSIMA TRINITAT

Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34,4b-6.8-9)

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo soc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor». Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat».

Salm responsorial (Dn 3,52-56)

R. Glòria i lloança per sempre.

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares. / Glòria i lloança per sempre. R.

És beneït el vostre sant nom. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al vostre temple sant. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït assegut al vostre soli reial. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït a la carrossa de querubins, / quan penetreu amb la mirada els oceans. / Glòria i lloança per sempre. R.

Sou beneït al firmament del cel. / Glòria i lloança per sempre. R.

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 13,11-13)

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant.

Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

✦ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3,16-18)

Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

Lectura del libro del Éxodo (Éx 34,4b-6.8-9)

En aquellos días, Moisés madrugó y subió a la montaña del Sinaí, como le había mandado el Señor, llevando en la mano las dos tablas de piedra.

El Señor bajó en la nube y se quedó con él allí, y Moisés pronunció el nombre del Señor. El Señor pasó ante él proclamando: «Señor, Señor, Dios compasivo y misericordioso, lento a la ira y rico en clemencia y lealtad».

Moisés al momento se inclinó y se postró en tierra. Y le dijo: «Si he obtenido tu favor, que mi Señor vaya con nosotros, aunque es un pueblo de dura cerviz; perdona nuestras culpas y pecados y tómanos como heredad tuya».

Salmo responsorial (Dan 3,52-56)

R. ¡A ti gloria y alabanza por los siglos!

Bendito eres, Señor, Dios de nuestros padres. R.

Bendito tu nombre, santo y glorioso. R.

Bendito eres en el templo de tu santa gloria. R.

Bendito eres sobre el trono de tu reino. R.

Bendito eres tú, que sentado sobre querubines / sondeas los abismos. R.

Bendito eres en la bóveda del cielo. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 13,11-13)

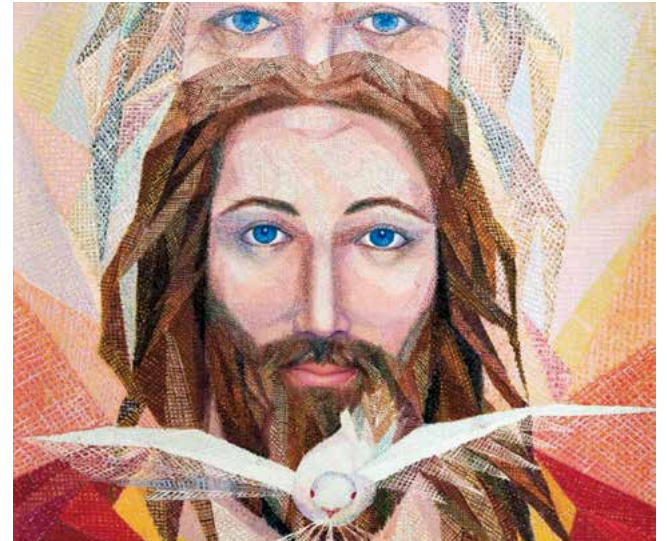
Hermanos, alegraos, trabajad por vuestra perfección, animaos; tened un mismo sentir y vivid en paz. Y el Dios del amor y de la paz estará con vosotros. Saludaos mutuamente con el beso santo. Os saludan todos los santos. La gracia del Señor Jesucristo, el amor de Dios y la comunión del Espíritu Santo estén siempre con todos vosotros.

✦ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 3,16-18)

Tanto amó Dios al mundo, que entregó a su Unigénito, para que todo el que cree en él no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque Dios no envió a su Hijo al mundo para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. El que cree en él no será juzgado; el que no cree ya está juzgado, porque no ha creído en el nombre del Unigénito de Dios.

COMENTARI

L'amor diví

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Des de molt petits, potser encara no parlàvem, la mare ens ensenyà a fer el senyal de la creu i a dir: «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». I ho hem repetit milions de vegades al llarg de la nostra vida, a voltes potser un xic distrets. Avui és la solemnitat de la Santíssima Trinitat. No n'hi ha prou, tanmateix, de professar rectament la fe. Convé endinsar-se en el misteri de Déu, del qual tot el que sabem és perquè ens ho ha revelat Ell mateix.

Seguint la Tradició apostòlica, l'Església confessà l'any 325, en el primer Concili ecumènic de Nicea, que «el Fill és consubstancial al Pare», és a dir, un sol Déu amb ell. El segon Concili ecumènic, reunit a Constantinoble el 381, conservà aquesta expressió en la seva formulació del Credo de Nicea i confessà Jesucrist «Fill Unigènit de Déu, nascut del Pare abans de tots els segles, Déu nat de Déu, Llum resplendor de la Llum, Déu veritable nascut del Déu veritable, engendrat, no pas creat, consubstancial al Pare» (Catecisme de l'Església Catòlica, 242). L'Esperit es revela en la seva missió temporal, enviat als Apòstols i a l'Església pel Pare i pel Fill. La Trinitat és una. Les persones divines són diferents, però Déu únic no és solitari. Pare, Fill i Esperit no són només noms que designen modalitats de l'ésser diví, sinó una sola i la mateixa naturalesa. Déu és «comunió».

Déu és etern. És en el temps i més enllà del temps. Per això és el Senyor de la història. És un Déu que estima i és estimat, i vol ser-ho. El Fill, sense deixar d'ésser Déu, es va fer home amb el nom de Jesús. S'ha fet germà per salvar-nos. N'hem d'estar sempre agraïts. I l'Esperit, l'Enviat, ens ho recorda tot.

L'acceptació de l'amor diví és el gran repte llançat a l'home damunt la terra. I, com que és un amor que no exclou ningú, porta aquell qui l'accepta a mostrar envers els altres homes unes atencions semblants a les que Déu té envers ell. La sociabilitat cristiana és la continuïtat de la vida trinitària perquè, al capdavall, la presència de Déu enmig del seu poble és copsada a través del sagrament del germà.

Crist, el nostre germà, participa en els nostres sofriments i en la nostra mort perquè nosaltres participem de la seva Resurrecció i Glòria. Nosaltres seguirem el mateix camí si tractem Déu com a Pare i els altres com a germans.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Divendres 5 de juny, a les 11 h. Reunió del Consell Episcopal amb delegats generals i episcopals en el Bisbat. / **A les 20 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 6 de juny, a les 20 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Josep de Terrassa.

Diumenge 7 de juny. Solemnitat de Corpus Christi. / **A les 10.30 h,** confirmacions a la parròquia de Santa Maria de Barberà del Vallès. / **A les 19 h,** el bisbe Salvador presideix la Missa a la Catedral i la processó pels carrers.

Notícies

Taller de reflexió de discerniment per a noies. Els dies 15-17 de maig es

va realitzar una trobada a Caldes de Montbui organitzada per les delegacions de Vida Consagrada i Pastoral Vocacional. Va consistir en diversos tallers i reflexions per ajudar a discernir el futur i la vocació.

Baptismes de Casa Guadalupe a Terrassa. Dissabte 16 de maig a la tarda, a la Catedral, el bisbe Salvador Cristau va batejar 15 infants, fruit de la tasca de l'Associació Casa Guadalupe. Aquesta entitat d'inspiració catòlica acompanya famílies en situació de vulnerabilitat i promou la defensa de la vida des de la concepció.

Festa de la Santa Creu de Canjáyar a Terrassa. La parròquia de Sant Pere va acollir, diumenge 17 de maig, la Missa presidida pel bisbe Salvador Cristau, amb la participació d'autoritats i membres de la germandat.

La celebració commemorava el 25è aniversari de la Hermandad de la Santa Cruz de Canjáyar en Terrassa i va incloure també balls i un dinar popular.

Confirmacions

Dimarts 12 maig, a les 17.30 h. 18 alumnes del Col·legi Europa de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 16 de maig. 6 joves de la comunitat parroquial de Sant Vicenç

de Jonqueres a la Creu Alta de Sabadell.

A més a més...

Celebració de la jornada formativa de la Pastoral de la Salut. Sota el lema «L'autonomia per una bona cura» se celebrarà el proper 6 de juny, a les 10 del matí al Caixaforum de Barcelona, la propera jornada formativa de la Pastoral de la Salut. Cal inscripció prèvia, però és gratuïta. A través de: tel. 933 171 597 - sipsccatalunya@gmail.com.

Concert d'orgue a la Sagrada Família de Terrassa. La parròquia de la Sagrada Família acollirà diumenge 14 de juny de 2026, a les 18 h, un concert d'orgue a càrrec de Joan Seguí Mercadal. L'acte s'organitza amb motiu del 75è aniversari de la benedicció del temple i del 12è aniversari de la inauguració de l'orgue.

Conèix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La visita de Pedro a las comunidades cristianas

Los viajes del Papa tienen un significado especial y único. No es la visita de un jefe de Estado o la de un líder religioso a una comunidad determinada. Acoger al Santo Padre es acoger a Pedro, aquel apóstol que Jesús puso como cabeza de los doce, como primera piedra de su Iglesia. Por eso es un acontecimiento que debe marcar y dejar huella en la vida de las personas y de los pueblos.

Los más mayores recordamos todavía la visita que hizo san Juan Pablo II en 1982, la primera de un Papa a nuestras tierras. Recordamos la energía con la que nos habló en los distintos lugares donde estuvo. Su mensaje todavía puede encontrarse en las redes sociales, dirigiéndose a los jóvenes, a los trabajadores, a los peregrinos en Montserrat en un día de intensa lluvia. Los católicos salimos fortalecidos en nuestra fe y en el impulso por la nueva evangelización, y esto es lo que debe producirse también ahora en nosotros.

Posteriormente, muchos más todavía tenemos grabada la presencia del papa Benedicto XVI en

2010 entrando en la basílica de la Sagrada Familia, admirando la belleza y majestuosidad de una obra humana dirigida a Dios, realizada por un genio de la arquitectura y de la fe. Ésta fue una visita más breve, centrada en la Dedicación del templo, con unas imágenes magníficas de la celebración que dieron la vuelta al mundo. Las palabras del pontífice confirmaron nuestra fe y nos hicieron más conscientes de las riquezas que tenemos al servicio de la fe y la evangelización.

Ahora, en este año 2026, será el papa León XIV el que pisará dentro de pocos días nuestra tierra, forjada con la fe de tantos cristianos a lo largo de casi dos mil años. Tenemos la oportunidad de abrir nuestros corazones a su palabra, a su proximidad, y de proclamar también nosotros: «¡Bendito el que viene en nombre del Señor!» (Salmo 118,26), porque es Él, el Señor, sin duda el que lo envía.

Las celebraciones que presidirá en Barcelona y las visitas y reuniones que realizará entre no-

sotros así como las que tendrán lugar en Madrid y en las islas Canarias confirmarán nuestra fe y la comunión en la Iglesia presidida por el sucesor de Pedro, principio de unidad entre los católicos de todo el mundo. La imagen icónica de la Sagrada Familia será expresión de la catolicidad que viviremos estos días. El templo expiatorio es imagen de una Iglesia abierta al mundo, que acoge a todos y alza la mirada hacia Dios, hacia la cruz del Señor a través de la cual nos ha redimido y nos ha salvado.

Os invito a disponer nuestros corazones para recibir a quien viene en nombre del Señor. Tanto si podemos participar en alguno de los actos, como si lo seguimos a través de las retransmisiones que ofrecerán los medios de comunicación, somos invitados a prepararnos espiritualmente y con nuestra oración, renovando nuestra fe en la Iglesia y nuestra adhesión a aquél que el Señor ha escogido para guiar su barca, esta gran familia de la que formamos parte.

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

